tekosestaan. Rosvot esiintyvät muiden liikemiesten tapaan vilkkaampina liikeaikoina. Pikkuvarkaat häärivät myöskin puolestaan. Syyskuun 15 päivän ja marraskuun 30 päivän välisenä aikana vangittiin Pariisissa 2,231 rautatievarasta ja joulukuulla lähes 3,000.

Saksasta on jo aikaisemmin ollut numeroita lehdissä. Yksin jouluviikolla varastettiin New Yorkissa koristeita ja jalokiviä noin 100 tuhannen dollarin arvosta. Rosvot esiintyvät seurapiirien hienoissa tanssiaisissa ja pakottavat hienot naiset itse riisumaan koristeensa.

Kapitalistit valittavat, että poliisivoima ei mahda mitään tälle "kulkutaudille." Suursodan verihöyryt ovat kiihottaneet ennestään heränneitä hävitysvaistoja ja mieletön kapitalistinen huijaus pitää niitä elävässä toiminnassa. Kapitalistinen järjestelmä kaivaa itse pois perustukset altansa.

— Saksan riippumattoman puolueen uutistoimiston tiedonannoissa kerrotaan, miten "Ttglichhe Rundshau" pääkirjoituksena julkaisee lurjusmaisen kertomuksen "Bolshevikien rinnakkaishallitus Berlinissä", jossa väitetään riippumattomien ja kommunistien pitävän yhteisiä kokouksia Neuvosto-Venäjän edustajan Koppin toimistossa. — Freiheidin selostuksessa saamme tietää että valtion komisaario Tri Weismann on järjestänyt itselleen tiedonantotoimiston herra Scherekin johdolla ja että tällä toimistolla juuri on tarkotuksena valmistaa moisia lurjusmaisia kertomuksia porvarisanomalehdistöä varten. Saman toimiston työtä ovat muutkin samantapaiset valhejutut ja salakertomukset.

— Sanomalehdet kiinnittävät huomionsa American Bankers Associationin alotteeseen kansainvälisen pankkiyhdistyksen perustamiseksi, jonka muodostaisivat maailman eri pankkiyhdistysten edustajat, ja joka kokouksissaan neuvottelisi huomattavista taloudellisistsa kysymyksistä. Kysymys tällaisen keskusyhdistyksen perustamisesta tulee pohdittavaksi amerikalaisten ja europalaisten pankkimiesten kesken kansainvälisen kauppakamarin perustamisen yhteydessä.

— **Englannin valtiovarain tilasto osoittaa, että Englannin velkojen kokonaismäärä on 7,881,893,000 puntaa. Tämä ei kuitenkaan osoita Englannin lopullista velkamäärää, koska varoihin voidaan lukea vielä liittoutuneille annetut lainat, joiden kokonaismäärä on 1,731,100,000 puntaa. Näistä on lainattu Venäjälle 568 milj. puntaa. Sota-ajalla jääneiden varastojen, veistämöjen y. m. arvo lasketaan 700 milj. punnaksi.**

Pakinaa presidentinehdokkaastamme

Englantilainen Sir John Foster Fraser, kirjottaessaan Yhdysvalloista kotikaupunkinsa Lontoon Evening Standard-lehdelle, kirjottaa huomioistaan seuraavaa:

"Istuessaani eräänä päivänä liikkuvissakuvissa — jotka palatsimaisine rakennuksineen kuin myöskin ylöspanossa ovat paljon meistä edellä — näin hiukan odottamattoman mielenosotuksen. Näytettiin liuta pallinaamaisten presidentinehdokkaitten kuvia, jtka saivat erisuuruiset suosionosotukset. Lopuksi tuli kuva sosialisteista kun he ilmottivat virallisesti Mr. Debsille hänen nimityksestään sosialistipuolueen presidentin ehdokkaaksi. Mr. Debs on kärsimässä pitkäaikaista vankilatuomiota sotalakien rikkomisesta. Mutta siinä hän oli edessämme, pitkä, vanhanpuoleinen mies, vankilavaatteissa, hymyillen, vastaanottaen ja suudellen niitä tuttaviaan, jotka hänelle nimityksestä ilmottivat. Mies vankilassa vastaanottamassa nimitystä presidentiksi, se oli kuvissa esitetty kohtaus.

"Mikä eniten kiinnitti huomiotani oli se valtava kättentaputus ja mielenosotus, jonka yleisö päästi valloilleen. Kaikki republikaanien ehdokkaat yhteensä eivät saaneet niin suurta huomiota osakseen kuin Debs. Ja minulle on sanottu, että muissa teattereissa tekee esitys saman valkutuksen. Tietysti ei Debsillä ole mahdollisuutta tulla valituksi, mutta en lainkaan ihmettelisi, jos hän ensi vaaleissa saisi kaksi miljoonaa ääntä."

* * *

Demokraatilehdetkin vaativat Debsille vapautta. Boston Post, Uuren Englannin johtavin demokraattinen lehti kirjottaa toimitusartikkelissaan seuraavaa:

"Eugene V. Debs, huomattu sosialisti, on nykyään vankilassa kärsimässä rangaistusta vakoilulain rikkomisesta, vaikkakaan, ollaksemme rehellisiä, hänen rikoksensa eivät olleet kummempia kuin monen muunkaan huomatun henkilön, jotka solvasivat Yhdysvaltain hallitusta sen käydessä sotaa.

"Nyt kun rauha on tullut, ei senaikuisten välttämättömien lakien rikkominen näytä niinkään suurelta rikokselta kuin se näytti silloin. Välttämätöntä on, että näitä rikoksia katsotaan enemmän erheellisten johtopäätöksien aiheuttamiksi kuin tahallisiksi maan lakien rikkomisiksi.

"Debsin on nimittänyt presidentinehdokkaaksi Sosialistipuolue, joka antoi hänelle lähes miljoonan ääntä viime presidentinvaaleissa. Kaikki seikat huomioonottaen, ei hänen armahtamisensa mielestämme olisi kovinkaan harhaanjohtava toimenpide ja olemme varmat, että sitä ei vastustaisi kansan enemmistö.

Miksikä ei presidentti voisi todenteolla harkita Debsin vapauttamista?"

* * *

Debs ei vaadi yksilöllistä vapauttamista. Sen jälkeen kun puolueen kansallistoimeenpaneva komitea kokouksessaan Detroitissa oli päättänyt lähettää vielä yhden lähetystön presidentti Wilsonin puheille, vaatimaan armahdusta Debsille, lähetti Debs sosialistipuolueen pääkorttteeriin Chicagoon seuraavan sähkösanoman:

"Sanomalehdet kertovat, että puolueen kansallistoimeenpanevan komitean kokouksessa Detroitissa on päätetty lähettää lähetystö minun puolestani presidentti Wilsonin luo vaatimaan minulle vapautta. Jos tämä on totta, niin haluan sanoa, että samalla kertaa kuin olen suuresti kiitollinen komitealle sen hyvistä tarkotuksista, minä mitä vakavimmin vastustan sitä, että minun puolestani tehdään Valkosen Talon nykyiselle asukkaalle enempiä armahdusanomuksia. Minulla ei ole kerrassaan mitään pyydettävää Wilson-Palmer-Burleson hallitukselta."

JUTUN JATKOA

Diplomatiaa.

Se on niin paljon kuin valtiovisautta, tai valtioviisastelua.

Sellaista se on Suomellekin, että siinä Petsamon kysymyksessä täytyy nyt yksinomaan perustua viisaalta näyttävään neuvotteluun. Vaikka v. 1864 Venäjän hallitus antoikin Suomelle Petsamon korvaukseksi siitä alueesta, jonka katajainen kansamme joutui antamaan Venäjälle Rajajoen asetehtaan perustamista varten, niin jäi päätös pelkästään diplomaattisista syistä käytäntöön panematta. Ja rajasuhteissa jälvät voimaan semmoiset suhteet kuin mitä ne olivat olleet aina siitä asti kun Venäjän ja Norjan rajoja viimeisen kerran linjailtiin ja mittailtiin, nimittäin vuodesta 1826.

Mutta sitte vuonna 1918 Suomen punainen kansanvaltuuskunta sai erinäisillä ehdoilla bolshevikeilta suostumuksen siihen, että Suomi joten kuten pääsee Pohjoisen Jäämeren rannoille, että hekin saisivat vähän hylkeitä ja että hekin pääsisivät katselemaan uljasta Atlannin merta sieltä Norjan kautta ympäri. Ja tämä se on johon diplomaatit nyt perustautuvat neuvotteluissa. Tämä Suomen hallitus oli saanut tällaisen sopimuksen puristettua Venäjältä ja tämän hallituksen tekemien sopimuksien noudattamista vaatii nyt herra Paasikivi (ei se Paasikivi, joka Työmiestä on levittänyt, vaan oikea Suomen senaattori ja valtuutettu Tarton neuvotteluissa).

Hallitus kun hallitus, tuumivat lahtarit. Tämä hallitus oli kyllä pirullinen ja sen oikeus hallita Suomea on kai tietääksemme ollut lahtarien mielestä vähän niin kuin kyseenalainen, mutta Petsamon kysymyksessä tämä hallitus on ollut sitte vähän hurjasti paikallaan.

* * *

Järki se on kun pelastaa sitte kun voimat loppuvat. Jos puolalaiset herrut olisivat ennen jo olleet hiukan viisaampia ja ruvenneet neuvottelemaan rauhasta Venäjän kanssa, niin monta katkeraa selkäsaunaa olisi jäänyt saamatta. Heitä olisi kohdeltu myöskin paljoa paremmin kuin mitä nyt tehdään. Se venäläinen vanha karhu on nyt suutahtanut ja sen kanssa näyttää Pilsudskin olevan paha pärjätä. Eikä vanha veijari, oikeistososialidemokraatti Daszynskin diktatuurihallituksestakaan ole mitään apua. Ei ne voi muuta kuin sanoa, että lakataan nyt jo toki tappelemasta ja sovitaan pois. Jos tällainen järki olisi heitä ennen johtanut, niin he olisivat vielä miesten kirjoissa vaikka ovatkin porvarillisia valtiomiehiä ja diplomaatteja.

* * *

Niin ja diplomatia se on sekin ehdotus, ettei järjestön edustajakoko kousta pidetä lainkaan tänä vuonna.

Oikeistolaiset järkeilevät näin: Me olemme olleet hyvin tuhmia siinä kun olemme ryhtyneet puolustamaan väärää asiaa ja sentähden nyt kaikissa tappeluissa joudumme olemaan allapäin. Ne toiset (vasemmistolaiset) ovat aina vain voitolla ja niiden voitto näyttää tulevan varmemmaksi päivä päivältä. Jos nyt tulee edustajakokous, niin piru tietää mitä ne tekevät.

Eikä se Venäjän vallankumouskaan vaan kukistu, kuten ennustuksien mukaan pitäisi tapahtua. Ei mitään tapahdu, joka sanoisi: te olette oikeassa.

Ja siitä syystä päättäkäämme nyt, että ei saa niin paljoa aikaa ja energiaa kuluttaa suuntariitoihin. Ei saa riidellä, eikä saa sortaa toisinajattelevia "työläisiä". Tottukaamme olemaan rauhallisina. Tämmöistä ääntä he pitävät jatkuvasti. Asiallisen puolustuksensa he lyövät laimin ja kehottavat jäsenistöä arvokkaaseen esiintymiseen. Suunnasta keskustelu ei nyt ole tärkeä. Ei ole tärkeä mikä ryhmä järjestössä hallitsee. Mutta voi jukoliste, jos nämä samat herrut olisivat vähän niinkuin paremmalla puolella, niin saisittepa nähdä eikö suunnasta keskustelu olisi tärkeä. Kyllä sieltä annettaisiin kuulua miten jumalattoman nurja on järjestön toiminta kun ei se noudata patenteerattua sosialidemokraattista suuntaa ehdottomasti.

Kyllä kuulisitte eikö järjestön edustajakokous ja täydellinen puhdistus olisi tarpeellista. Kyllä siellä löytyisi sisua sanoa.

Mutta nyt — nyt on paras olla hissukseen. Järjestön kokous vie rahaa. Jäsenistöä voi säästäväisyydellä vähän kutkuttaa. Ja jos äänestetään ettei edustajakokousta pidetä, selittävät he, että he ovat taas saaneet yhden suuren voiton järjestöpolitiikassa. Ja jäsenistön keskuudessa he saisivat taas vähin niin kuin osakkeensa nousemaan — ja he hymyilevät.

Sellaista se on oikeistolaisten diplomatia.

Mutta minäpä en olekaan niin pöhlö, että alkaisin tässä tekemään kokouksesta teidän kanssanne riitakysymystä. Jos ei pidetä kokousta, niin ei pidetä. Jukoliste, minulla on aikaa odottaa siihen asti, että oikeistolaisten asia on kärsinyt täydellisen haaksirikon. Ja jos ei kokousta pidetä tänä vuonna niin ensi vuonna asema on heille sitäkin toivottomampi. Se on siis semmoinen kauppa, että edustajakokouksen lykkäysjutussa ei tehdä mitallia oikeistolaisuuden edistämiseksi tässä järjestössä.

* * *

Se kaikista nuorin niistä Saksan mahtavan keisarin pojista, se Joachim Hohenzoller on sitte tappanut itsensä. Oli se vaan miesmäinen teko niin nuljumaiselta ihmiseltä kuin keisarin pojalta, mutta hän se kuuluikin olevan enimmän gentlemanni kaikista niistä pojista mitä Villellä on ollut.

Ja kuuluvat sitte vielä tehneen murhayrityksen itse Villeäkin vastaan, vaikka hän on köyhyydessä eikä tee mitään muuta kuin sahaa halkoja ja lähettelee ohjeita Ebertille ja Noskelle miten sitä valtakuntaa pitää hallittaman.

Siellä keski-Europan maissa onkin paljon herroja, kreivejä, ruhtinaita, kuninkaita, keisareita, rustbollareita ja keisarinnan kureliivien nauhottajia, joilla ei ole mitään kunnollista työtä. Hallitsijan "jobeja" kyllä annettaisiin eräästä konttorista Pariisissa, mutta se on niin epävarma työ, ettei siihen juuri kukaan ryhdy, jolla on edes "lumberijäkin senssi".

Saksan valtakunnan kuuluisa presidentti Ebert'kin oli Leipzigissä kulkenut koiratorpasta toiseen näiden maattomien hallitsijoiden kanssa ja ottanut niin paljon korpirojua, että vetelehti katuojissa. Poliisi korjasi "toverin" putkaan ja hän tuotiin preussilaisen aatelista syntyperää olevan tuomarin eteen, joka vihaisena haastoi Ebertille näin:

— Mistä sinä olet viinaa saanut, miksi sinä olet juonut, etkö sinä tiedä mikä on Saksan valtakunnan laki, vaikka olet presidentti? Minä tuomitsen sinut linnaan, oo, en tiedä kuinka pitkäksi ajaksi.

— Juu, juu, mutta — mutta kun minä tapasin tuolla kaverini Hindenburgin, Ludendorffin ja Kapp'in, ja Hindenburg alkoi minua moittimaan siitä, että minä hallitsen tätä maata liian kovakouraisesti ja sanoi, että minä olen tappanut syyttömiä ihmisiä enemmän kuin Bismarck tai Ville-keisari. Ja Ludendorff sanoi, että minä en noudata edes Erfurtin ohjelmaa. Ja Kapp sanoi, että minä olen kurja maleskelija, jolla ei ole tarmoa muuhun kuin pettämiseen ja valehtelemiseen ja he kaikki sanoivat, että hekin vihaavat minua lurjusmaisuuteni takia. — Ja katsokaas nyt, hyvä tuomari, minä tulin tunnontuskiini ja otin pöhnän virvottuakseni. Ja minä.....

Riittää, sanoi tuomari, hymyillen. — Ymmärrän, ymmärrän, kenraalit eivät näy ymmärtävän psykologiaa. Mutta mikä hitto sinun oli katuojaan paiskannut?

— Jaa, se ei ole voinut olla muu kuin joku lurjus, joku Liebknechtin seuraaja, joku radikaali, joku kommunisti, nähkääs — minä tapan jonkun niistä kostoksi, hyvä tuomari, kyllä minä voin hyväksyä kuolemantuomioita krapulassakin.....

Tuomari oli tämän kuulustelun aikana heltynyt. Ja että laki sentään täytetyksi tulisi, muodon vuoksi, käskettiin Ebertin pulittaaa sata markkaa juopuneen sakon maksamiseksi.

Jeremias Jeremiason.

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmoittavat Toverissa.

Mayger, Ore.

Puhuja on ollut meidänkin seudulla. Joka paikassa missä tov. Hyrske on puhunut sanotaan hänen olevan aikaa vastaavan puhujan, ja niin sanovat meidänkin kylän aikaansa seuraavat kuulijat. Puheen loputtua keskusteltiin I. W. W:n periaatteista. Täytyy uskoa Hyrskeen sanoihin, kun hän valitti olevansa väsynyt ja hermostunut matkan vaivoista. Sillä hän ei onnistunut täydellisesti kumoamaan I. W. W:läisten väitöksiä. Väittelyssä ei nyt todella ollut mitään järjestystä useammassa kohdassa jokainen tahtoi puhua yhtä aikaa ja se teki hermostuneeksi miehen, joka täydestä sielusta luottaa parlamenttaariseen toimintaan. Meikäläiset kantofarmarit eivät todella voi olla väittelijöitä puhujan kanssa, vaikka minkälaiset ajatukset olisi, sillä ne ajatukset eivät voi pukeutua sanoiksi harjottelematta, koska ne eivät voi lähteä paperillekaan, vaikka yksinään ajattelee. Silloin me olisimmekin kaikki kynäilijöitä ja puhujia, jos tunteemme ja ajatuksemme voisimme tuoda julki. Puhuja eli kiihottaja ei ole koskaan hyvä jollei hän puhu kuuliakunnan ajatuksia, silloin jokainen hänestä pitää. Hyrskeen puheen aineena täällä oli selvittää kumpi puoli todella on syyllinen kapinoihin ja verenvuodatuksiin sekä yleisesti nykypäiväisiin hirmutöihin, kapitalistiluokkako vai työväenluokka. Ja todella puhuja selvitti sen niin eheästi että siitä ei voinut jäädä kenellekään hataraa ajatusta. Pitäisi vain usein kuulla sellaisia selvittelyjä, että mekin oppisimme selvittämään pimeille lestatiolaisille naapureillemme, joita ei voi missään tapauksessa saada kuulemaan puhujaa. Sillä taaskin oli vain puhujaa kuulemassa pieni joukko aikaansa seuraavaa ajattelevaa joukkoa, joiden ajatukset puhuja puki sanoiksi ja siksi se puhe oli hyvä.

Noin kuukausi sitten valitsi Quincyn sosialistiosasto minut Maygeristä Toverin kirjeenvaihtajaksi, vaan tämä on vasta ensimäinen kirje. Kun kiireemmät hommat talon rakentamisessa ja muussa menevät ohi, koetan täytellä tätä virkaani ehkä viikottain. Toivon että jokainen maygeriläinen joka tuntee vähänkään joukkotoiminnan tarpeellisuutta yhtyisi Quincyn osastoon Joskin täältä kulku kokouksiin on vähän liian pitkä, vaan yksin meidän jäsenyyskin osastossa antaa paljon voimaa sille pienelle joukolle, joka Quincyssa toimii ikäänkuin majakkatulena pimeydessä seilaavalle ympäristölle. —

Täällä kuoli yksi vanhimpia paikkakunnan asujamia, John Hendrickson, tämän kuun 18 p. Hän on asunut Oregonissa vuosia, koska hän on taistellut indiaanisodankin. Ijältään oli hän 67 vuotta. Jälkeen jäi läheisempiä vaimo ja 3 lasta, jotka kaikki ovat jo täysiä ihmisiä. Syntyisin oli hän norjalainen, vaan puhui täydellisesti suomenkieltä. Ukolla oli täysi tieto kuolemasta (uskonnoille hän aina antoi palttua) ja siksi ei hän jättänyt tätä mailmaa valmistumattomana, vaikka hihhulien saarnaaja Nelson hautaseremonioissa sitä epäili. — J. R.

Aberdeen, Wash.

Suomeen menivät täältä toverit Ed. Tolonen ja Herman Ivana perheineen. Tolonen lähti täältä jo viime viikolla ja Ivana lähtee elok. 3 päivä. Toivotan onnea teille te kunnon toverit siellä synnyinmaassa. Ja koittakaa vaan yhä edelleenkin taistella köyhälistöliikkeen mukana sen päämäärään pyrkiessä.

Maa- ja merisotilaitten liitto (Private Soldiers and Sailors Legion) on levittänyt ilmotuksia joissa kehoitetaan kaikkia entisiä sotilaita saapumaan Labor Press Haaliin ensi lauantai-iltana. Noissa ilmotuksissa painostetaan niitä seikkoja, että "oletko osallinen $500 "boonuksesta" ja tahdotko kotia, sekä tahdotko parempaa olotilaa itsellesi? Jos, niin tule mukaan.

Ellen Ylönen, osuuskaupan kirjanpitäjä, sanoi irti toimestaan t. k. 27 päivänä. Osuusliikkeen johtokunta päätti panna ilmotuksen sanomalehtiin ja julistaa kirjanpitäjän toimen avoimeksi, jotta kirjanpitäjät voivat hakea sanottuun toimeen. Hakuaika loppuu elokuun 20 y. Voitte katsoa ilmotusta tästäkin lehdestä jos haluatte tietää kaikki mitä kirjanpitäjältä vaaditaan.

Löysivät $185 Aino Laineen vaatearkusta. Kun Mrs. Niemi, Mrs. Ketola ja neiti Koljonen menivät tarkastamaan Aino Laine-vainajan tavara-arkkua, niin löysivät he sieltä m. m. vaatepussin, jossa vainaja oli säilyttänyt hiuksiansa. Toiset naiset olivat sanoneet, että heitetään tuo hiuspussi uuniin. Mutta neiti Koljonen oli tarkastanut tarkemmin noita hiuksia ja löysi rahakukkaron, jossa oli rahaa yllämainittu summa. Vainajan holhoojatoimikunta lähettää ne rahat hänen äidilleen Suomeen.

Suurmiehet tulevat tänne Grays Harboriin t. k. 30 p. Kongressin valitsema komitea, joka tutkii länne oloja japanilaisten sijoittamista varten, saapuu tänne Aberdeeniin. Neljäs tutkijakomitean jäsen, Isaac Siegel, New Yorkin valtion kongressimies, on kutsuttu kotiinsa Tocomasta, jotenka tänne ei tule kuin kolme tutkijakomitean jäsentä, nimittäin Albert Johnson, John Baker ja John Box. — Wili.

— Valtio on liian vakava asia ilveeksi tehtäväksi. Narreja täynnä olevan laivan voisi ehkä antaa hyvän aikaa ajelehtia tuulen ajeltavana; mutta kohtaloaan kohti se kulkisi juuri siksi, että narrit eivät sitä uskoisi. Tällaisena kohtalona on vallankumous, joka on edessämme. — (Karl Marx v. 1843.)

täydellisesti ammattiliitoista.

On luonnollista näin ollen, että ammattiliitot tulevat edelleenkin näyttelemään suurta osaa Venäjän taloudellisen elämän hallitsemisessa.

Jo ammattiliittojen vallitsevasta asemasta teollisuuden johdon suhteen johtuu se, että niiden on muututtava tavallaan valtioelimiksi, neuvostovallan elimiksi. Se, joka on saanut taloudellisen vallan käsiinsä, ei voi luonnollisesti pysyä riippumattomana valtiovallasta. Tämän mukaan esittikin toveri Miljutin alustuksessaan toisessa yleisvenäläisessä kansantalousneuvostojen kongressissa, että ammattiliitot ottaisivat välittömästi osaa teollisuuden hallintoon ja tuotantoon. Tämä ammattiliittojen valtakunnallistuttamis-pyrkimys, kuten sitä jotkut nimittivät, aiheutti vastaväitteitä. Mutta kongressi asettui kumminkin kannalle, joka ilmenee teollisuuden järjestämistä koskevassa kongressin päätöslauselmassa. Siinä nimittäin lausutaan:

"On saatettava ammattiliitot, niin paikalliset kuin keskusliitotkin, suuremmassa määrässä osallisiksi tärkeimpien taloudellista toimintaa koskevien kysymysten ratkaisemisasiaan sekä maan taloudellisen elämän hallitsemiseen, ei yksinomaan edustuksen kautta taloudellisen hallinnon elimissä, vaan myös laajentamalla niiden kontrollitoimia sekä tuotannon jaon alalla että myös itse taloudellisen hallinnon elimien toiminnan suhteen".

Näin on kasvanut sosialistisen rakennustyön kulussa ammattiliittojen merkitys Venäjällä. Niiden käsiin keskittyy nykyisin eräs tärkeimmistä hallintoaloista, taloudellisen elämän kontrolli nimittäin. Koko työväen kontrolliala keskitetään nykyisin ammattiliittojen käsiin. Toinen yleisvenäläinen kansantalousneuvostojen kongressi lausuu nimittäin työväen ja valtion kontrollia koskevan päätöksensä 8 ja 9 pykälässä seuraavaa:

Ainoana oikeana työväen kontrollin järjestämistä koskevan kysymyksen ratkaisuna on sen siirtäminen ammattiliittojen käsiin. Nykyisin valtakunnallisen kontrollin koneisto tulee ei ainoastaan olla ottamatta tehtäväkseen itsenäisesti järjestää kontrollia tuotannon suhteen, vaan vähitellen tulee tämän koneiston vaihtua työväen järjestöjen kontrollikoneistoon: pää- ja keskushallintojen sekä Korkeimman Kansantalousneuvoston osastojen kontrollitoimet ovat siirrettävät asianomaiselle tuotantoliitolle (ammattiliitolle).

"Siksi jokaisessa kansallistutetussa kauppa-, kuljetus- y. m. liikkeessä ottaa paikallinen kontrollikomitea tehtäväkseen valvoa liikkeen kulkua ja tehtaan hallinnon toimintaa, jossa tarkoituksessa se kokeilee ja järjestelmöi liikkeen kulkua koskevia tietoja ja esittää ne tuotantoliittonsa kontrolliosastolle, jonka edessä se herättää tarpeen vaatiessa kysymyksiä liikkeen tarkastuksen toimittamisesta."

Ennen työväen vallankumousta olivat ammattiliitot taisteluaseina kapitalisteja vastaan. Ne järjestivät lakkoja, laativat ja solmivat tariffisopimuksia j. n. e. Mutta senjälkeen kun työväki otti vallan käsiinsä, muuttui ammattiliittojenkin tehtävä. Niiden ei enää tarvitse järjestää lakkoja kapitalisteja vastaan, kun ei ole kapitalistejakaan. Niiden päätehtäväksi tulisi nyt teollisuuden järjestäminen. Ennen oli ammattiliittojen päätehtävänä kapitalistisen järjestyksen hajoittaminen, nyt päinvastoin on niiden tehtävänä uuden järjestyksen luominen. Yhdessä Neuvostovallan kanssa, Neuvostovallan elimenä, joiksi niiden tulee virallisestikin muodostua, toimivat Venäjän ammattiliitot sosialistisen järjestyksen rakennustyössä.

Puhuessamme ammattiliittojen suuresta merkityksestä sosialistisessa rakennustyössä ja niille luonnostaan kuuluvasta tärkeästä tehtävästä teollisuuden järjestämisen alalla, me tarkotamme tietenkin yksinomaan Venäjää. Muissa maissa voivat ammattiliitot vanhoine perinnäistapoineen, virkavaltaisine laitoksineen j. n. e. olla ainoastaan vahingoksi sosialistiselle rakennustyölle. Näissä maissa on tietenkin silloin vaadittava ammattiliittojen hävittämistä tarpeettomina laitoksina, jotka ovat ainoastaan liikana lastina työväenliikkeessä.

Venäjän Kommunistisen Puolueen 8:nnessa edustajakokouksessa lausui tov. **Lenin** ammattiliitoista m. m. seuraavaa: "Nyt me olemme työväen kontrollista siirtyneet työväen hallintaan teollisuudessa tahi lähestyneet sitä vallan lähelle. Nyt on meillä täydellisen avuttomuuden sijasta koko joukko kokemuksen antamia opetuksia, ja, mikäli on ollut mahdollista, me olemme tehneet niistä yhteenvetoja ohjelmassamme. Tätä tulee tarkemmin kosketella järjestyskysymyksen yhteydessä. Me emme olisi voineet suorittaa tätä työtä, elleivät meitä olisi auttaneet ja työskennelleet kanssamme toverit ammattiliitoista. Länsi-Europassa on asianlaita toinen. Toverit pitävät siellä ammattiliittoja pahana, sillä siellä ovat vanhan sosialismin kaltaiset edustajat siinä määrin valtaneet nämä ammattiliitot, että niiden kannatuksesta eivät kommunistit näe olevan paljonkaan hyötyä. Useat länsimaiden kommunistien edustajat, jopa Rosa Luxemburgkin, vaativat ammattiliittojen lopettamista. Tämä osottaa, kuinka vaikea on meidän tehtävämme Länsi-Europassa. Meillä taas me emme olisi voineet tulla toimeen yhtäkään kuukautta ilman näiden liittojen kannatusta. Tässä suhteessa on meille äärettömän suuri käytännöllisen työn kokemus, joka antaa meille mahdollisuuden ryhtyä ratkaisemaan vaikeimpia kysymyksiä."

Näistä tov. Leninin sanoista selviää, että Venäjän ammattiliitoilla on ollut ja tulee olemaan edelleenkin äärettömän suuri merkitys työväen vallankumouksen asettamien tehtävien suorittamisessa.

Mutta uudet tehtävät vaativat myös ammattiliittojen nopeaa muuttumista isoiksi tuotantoliitoiksi. Kun ammattiliittojen on kerran järjestettävä teollisuutta, niin luonnollisesti tulee kaikkien vissin teollisuusliikkeen tahi vissin tuotantoalan työläisten liittyä yhteen liittoon. Toisin sanoen tulee liittoutumisen tapahtua nykyisin tuotantoaloittain eikä ammattikunnittain, kuten tapahtui ennen. Seuraava esimerkki osottaa, kuinka pienet eri ammattikunnittain muodostetut liitot sulautuivat yhteen isoon Pietarin metallityöläisten liittoon:

Ennen yhteensulautumista.

(Vuoden 1917 lopussa ja 1918 alussa)

1) Metallityöläisten liitto
2) Lämmittäjäin liitto
3) Valajain liitto
4) Hitsaajain liitto
5) Mallintekijäin liitto
6) Kulta- ja hopeaseppien liitto
7) Kelloseppien liitto
8) Sähkötyömiesten liitto
9) Koneenkäyttäjäin liitto
10) Lajittelijain liitto

Yhteensulautumisen jälkeen.

Metallityöläisten liitto jaostoineen (muodostaa Yleisvenäläisen Metallityöläisten liiton osaston) yhdistää ainoastaan metalliteollisuudessa työskenteleviä työläisiä.

Näin muodostuu hajallaan olevien pienten ammattiliittojen sijalle suuria keskitettyjä tuotantoliittoja. Tämä ammattiliittojen keskittymisprosessi on siksi tärkeä sosialistisessa teollisuuden järjestämisessä, että kommunistisen puolueen on sitä kaikin puolin edistettävä, pyrittävä selaisten tuotantoliittojen perustamiseen, jotka yhdistäisivät järjestään kaikki vissin tuotantoalan työläiset.

Ammattiliitoilla on jo nyt vallitseva asema taloudellisissa komisariateissa, kansantalousneuvostoissa, Korkeimmassa Kansantalousneuvostossa, pää- ja keskushallinnoissa sekä työväen tehdashallinnoissa. Tällainen asiantila on muodostunut sekä neuvostovallan lakien että vakiintuneen käytännön mukaan. Mutta tämä ei merkitse suinkaan sitä, että ammattiliitot olisivat jo lopullisesti valloittaneet tuotannon. On vielä olemassa useita tuotantoaloja, joissa työläiset eivät ole vielä ottaneet täydellisesti ohjaksia käsiinsä. On olemassa vielä sellaisia päähallintoja, joissa miltei rajattomasti hallitsevat porvarilliset spesialistit. Tämän vuoksi onkin välttämätöntä pyrkiä siihen, että tuotantoliitot, jotka ovat todellisia työväen joukkojärjestöjä, valtaisivat täydellisesti koko kansantalouden hallinnon yhtenäisenä taloudellisena kokonaisuutena.

Ammatillisten eli tuotantoliittojen on tällöin huolehdittava katkeamattoman siteen vallitsemisesta valtion keskuselimien, kansantalouden ja laajojen työtätekevien joukkojen välillä. Tässä suhteessa on suuri merkitys alimmilla teollisuuden hallintoelimillä, kuten tehdaskomiteoilla, jotka itse asiassa ovat ammattiliittojen alaisia, niiden pikkuosastoja. Liikkeen työläisten valitsemina huolehtivat ne liikkeen sisäisestä järjestyksestä mikäli se koskee työvoimaa. Ne hoitavat niitä asioita, jotka koskevat työläisten palkkaamista, työstä erottamista, palkkojen maksamista j. n. e.

Tuotantoliittojen tärkeimpänä tehtävänä on laajojen työläisjoukkojen saattaminen yhä suuremmassa määrässä ottamaan osaa taloudellisen elämän hallitsemiseen. Kun köyhälistö on nyt koko yhteiskunnallisen elämän isäntänä, niin on sen luonnollisesti itsensä opittava hallitsemaankin sekä taloudellisella että valtiollisella alalla. Tällöin on tuotantoliittojen, jotka yhdistävät miltei kaikki työntekijät tuotantoalallaan, edistettävä tätä asiaa ja hankittava yhä uusia toimihenkilöitä tuotannon hallitsemista varten. Suurena apuna on tässä käytännölline opetus, jota työläiset hankkivat ottamalla osaa tehdaskomiteoihin, tehdashallintoihin, kansantalousneuvostoihin j. n. e. Salaisuuksia, joissa työläiset saavat tietopuolista opetusta teollisuuden hallitsemisessa.

Tällä tavalla voidaan myös parhaiten taistella taloudellista elämää johtavien neuvostolaitoksien virkavaltaistumista vastaan. Kaikkialla laitoksilla, jotka saavat tehtäväkseen jonkun alan hallitsemisen — olivatpa siteen näiden laitoksien jäsenet valittuja tahi nimitettyjä — on aina edessä se vaara, että ne ajan pitkään kangistuvat, takertuvat kaavoihin, muuttuvat virkavaltaisiksi. Tätä vastaan on työläisten taisteltava kaikella tarmollaan. Heidän on pyrittävät karkoittamaan neuvostolaitoksista liiallinen paperin tahraaminen, kankeus, tyly kohtelu j. n. e. Ja tämä voidaan saavuttaa ainoastaan siten, että laajat työläisjoukot pääsevät ottamaan osaa sosialistiseen rakennustyöhön, jota osanottoa tuotantoliittojen on edistettävä.

Laajojen työläisjoukkojen osanotolla teollisuuden hallitsemiseen tulee myös saavutetuksi todellinen työtätekevän kansan kontrolli tuotannon tuloksien suhteen, jota kontrollia eivät hallintoelimet yksin voisi koskaan toteuttaa. Itse työntekijät ovat ne, jotka voivat parhaiten pitää huolta tuotannon tarkastamisesta.

Ja tähän ehdottomasti oikeaan vallankumouksen määräämään suuntaan pyrkiikin Venäjän kommunistinen puolue, joka ohjelmassaan lausuu:

"Yhteiskunnallistutetun teollisuuden järjestävän koneiston tulee perustua ensi sijassa ammatillisiin liittoihin. Näiden tulee yhä enemmän vapautua ammattikunnallisesta ahdashenkisyydestä ja muuttua tuotannollisiksi yhtymiksi, jotka sulkevat piiriinsä kulloinkin kysymyksessä olevan tuotannonhaaran työläisten enemmistön ja vähitellen heidät kaikki järjestään.

"Ollen Neuvostotasavallan lain ja voimassaolevan käytännön mukaan ja osallisina kaikissa tuotannon hallinnon paikallisissa ja keskuselimissä, tulee ammatillisten liittojen joutua tosiasiallisesti keskittämään käsiinsä koko kansan talouden hallinta, kansantalous käsitettynä yhtenäiseksi taloudelliseksi kokonaisuudeksi. Huolehtimalla siten katkeamattoman siteen vallitsemisesta valtion keskushallinnon, kansantalouden ja laajojen työväen joukkojen välillä, ovat ammatilliset liitot velvollisia saattamaan mitä laajemmassa määrässä viimemainitut välittömään työhön talouden hoitamiseksi. Ammatillisten liittojen osanotto talouden hoitoon ja niiden aikaansaama laajojen joukkojen saattaminen tähän työhön ovat samalla myöskin pääasiallisena välikappaleena taistelussa Neuvostovallan taloudellisen koneiston virkavaltaistumista vastaan ja tekevät mahdolliseksi saada aikaan todellisesti kansan harjoittaman tarkastuksen tuotannon tulosten suhteen.

(Jatk.)

Ennen ostoksille lähtöänne tarkastakaa Toverin ilmotus-osastoa.